ПРИЧИНА ЗА НЕВЕРИЕТО

1. Истинската причина за неверието в Бога е любовта към греха.

Изцеляване на слепородения

Съвременният човек обича да греши. Грехът му е сладък. Повечето хора ненаситно се стремят към всевъзможни грехове. Как тогава да вярват в Бога? По-удобно им е да си кажат: „няма Бог”, като онзи безумец от псалмите (Пс. 13:1). При това сами не си вярват, защото добре знаят, че Бог има, но са свикнали с тази самозаблуда, тя им е приятна. Да, може да вярват общо, че „има там нещо, някаква Сила” и толкова. Такава обща вяра не ги ангажира морално, а и те не искат да се ангажират морално.

Погледнете какво става днес? Необуздан разврат, пиянство, алчност. Бог ни е заповядал да сме целомъдрени. Ако някой обаче заговори за целомъдрие в обществото, ще му се изсмеят. Млади и стари жадуват за разврат и блудстват с мисъл и дело. В повечето случаи дори не го считат за грях. Мислят, че е нещо нормално, нали всички правят така. Как тези хора ще повярват в Бога?

Много от жените днес са жени-убийци! Те прекъсват живота на едно или повече неродени деца!... Бог ни е заповядал да сме трезвени. Но повечето хора не обичат трезвостта. Те искат да са опиянени по някакъв начин,

малко или много. Опиянението заглушава гласа на съвестта, цигарения дим я замъглява, алкохолът я стъпква, шумът от музиката я заглушава. Все едно, че я няма. Не искат тя да напомня за Бога. Водовъртежът на греха е опияняващ.

2. Христос изобличава греха

Христос е казал: *„Пазете се от користолюбие, защото животът на човека не се състои в това да преумножава имотите си”* (Лука 12:15). Повечето хора днес обаче са ненаситно алчни. За какво им са всичките тези пари, които трупат? Не могат да ги отнесат в задгробния свят. *„Горко вам, богати”* (Лука 6:24) – казва Христос; *„Горко вам, преситените сега”* (ст. 25). Алчността няма разумно обяснение. Като всеки грях, тя е безумие.

Вярата в Бога пречи на грехолюбците да вършат любимите си грехове. Пречи на блудниците да блудстват, на пияните да се опиняват, на алчните да трупат материални блага. Такива хора не могат истински да вярват в Бога.

Някои се оправдават: „Защо Бог не ни се яви осезателно, тъй че да Го видим? И ще повярваме в Него.” Лъжа. Пак няма да повярват. Причината за неверието им е тази, че са възлюбили греха – *„където е съкровищницата ви, там ще бъде и сърцето ви”.*

3. Христовият призив към нас

„Не си събирайте съкровища на земята, дето ги яде молец и ръжда, и дето крадци подкопават и крадат; но събирайте си съкровища на небето, дето ни молец, ни ръжда ги яде, и дето крадци не подкопават и не крадат; защото, дето е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви. Светило за тялото е окото. Затова, ако твоето око бъде чисто, и цялото твое тяло ще бъде светло; ако пък твоето око бъде

лукаво, цялото твое тяло ще бъде тъмно. И тъй, ако светлината, що е в тебе, е тъмнина, то колко ли голяма ще е тъмнината? Никой не може да слугува на двама господари: защото или единия ще намрази, а другия ще обикне; или към единия ще се привърже, а другия ще презре. Не можете да служите на Бога и на мамона. Затова казвам ви: не се грижете за душата си, какво да ядете и да пиете, ни за тялото си, какво да облечете. Душата не струва ли повече от храната, и тялото от облеклото?

Погледнете птиците небесни, че не сеят, нито жънат, нито в житници събират; и вашият Отец Небесен ги храни. Не сте ли вие много по-ценни от тях?

Па и кой от вас със своята грижа може да придаде на ръста си един лакът?
Защо се грижите и за облекло? Взрете се в полските кринове, как растат: не се трудят, нито предат; а казвам ви, че нито Соломон във всичката си слава не се е облякъл тъй, както всеки един от тях; и ако полската трева, която днес я има, а утре се хвърля в пещ, Бог тъй облича, колко повече вас, маловерци! И тъй, не се грижете и не думайте: какво да ядем, или какво да пием, или

какво да облечем?
Защото всичко това търсят езичниците, и защото вашият Небесен Отец знае, че имате нужда от всичко това. Но първом търсете царството на Бога и Неговата правда, и всичко това ще ви се придаде. И тъй, не се грижете за утре, защото утрешният ден сам ще се грижи за своето: доста е на всеки ден злобата му.” (Мат.6:19-34)

Както е казал Спасителят, *„Светлината дойде на света, но човеците обикнаха повече мрака, нежели светлината, понеже делата им бяха лоши. Защото всякой, който прави зло, мрази светлината и не отива към светлина, за да не бъдат изобличени делата му, понеже са лоши. А тоя, който постъпва по истината, отива към светлината, за да станат делата му явни, понеже са по Бога извършени”* (Иоан 3:19-21).

4. Познание за Бога, чрез вярата

Желанието на хората да видят Бога по начало е неосъществимо. Човек е една прашинка в сравнение с безкрайния Бог. Но от това не следва, че Той не съществува. Ако бълхата каже: „Щом не виждам слона, значиш слонове не съществуват”, нима ще ѝ повярваме?

Бог винаги има Своята премъдра грижа за създанието Си – човека. Не е оставил Той Своето създание да не знае нищо за Него. Напротив, във възможната мяра му е дал познание и за Себе Си, и за спасението му. Ние имаме познание за Бога чрез Божественото Откровение и чрез вярата. Бог се е открил на хората посредством Свещеното Писание и Свещеното Предание. Оттам черпим знанията си за Него. А съществуването Му приемаме с вяра. Да, именно вярата е средството, чрез което Бог е определил да Го познаваме. Така е преценил, че е най-добре за нас. Вярата в Бога не само

**че не е противна на
нашата съвест, а изцяло е съгласна с нея. Съвестта пък е неписаният Божий закон в човека.**

Но ще каже някой, че днес има много вери. Така е вследствие на грехопадението. Бог обаче се е погрижил да не се заблудим в това. Православната вяра в Бога е единствената, която автентично и коректно се основава на Божественото Откровение. Истинността ѝ е засвидетелствана многократно от Самия Бог чрез Божествени знамения и чудеса. Нея са следвали всички Божии угодници – светците, които са най-добрите хора в човешката история.

По техния пример и ние сме призвани към святост чрез вярата в Бога, *„докато всички достигнем до единство на вярата и на познаването Сина Божий, до състояние на мъж съвършен, до пълната възраст на Христовото съвършенство”* (Ефес. 4:13).

Автор: Йеоромонах Йоан Филипов, Християнство и смисъл на човешкия живот

Източник: https://draganbachev.wordpress.com